

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Кваліфікаційна робота

з теми: **«ВЕРБАЛІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В
АМЕРИКАНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ»**

Виконавець: здобувач другого
(магістерського) рівня вищої освіти
групи Ang1-M24
спеціальності 014 Середня освіта
(Мова і література (англійська) за
освітньо-професійною програмою
«Середня освіта (Англійська мова і
зарубіжна література)»

Кашук Андрій

Керівник: **Марчишина А.А.**
доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри англійської мови

Рецензент: **Шеремета Н.П.,**
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української мови
навчально-наукового інституту
української філології та
журналістики

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДИСКУРСОЛОГІЇ ТА ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИЧНОСТІ	7
1.1. Поняття політичного дискурсу в лінгвістиці	7
1.2. Тлумачення поняття ідентичності у філософсько- соціологічному розрізі	11
1.3. Національна ідентичність	13
1.4. Мова і національна ідентичність	15
1.5. НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ як ключовий концепт американської лінгвокультури	16
1.6. Мультикультуралізм в американській культурі	21
1.7. Комунікативно-прагматичний підхід до вивчення національної ідентичності	25
Висновки до розділу	29
РОЗДІЛ 2. ВЕРБАЛЬНИЙ ВИПМІР АМЕРИКАНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	30
2.1. Політичний дискурс як сфера об'єктивації національної ідентичності	30
2.1.1. Роль політичного дискурсу в інституційному спілкуванні	30
2.1.2. Феномен політкоректності в політичному дискурсі США	31
2.1.3. Лінгвоідеологічні особливості американського політичного дискурсу	36
2.2. Ідеологічна зумовленість номінацій національної ідентичності в англomовному дискурсі американських політиків	38
2.3. Ціннісні орієнтири американської національної ідентичності ...	40
Висновки до розділу	49
ВИСНОВКИ	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	52

ВСТУП

Увага до поняття національної ідентичності та її суспільної місії завжди загострюються в часи державної кризи, військових конфліктів чи економічної стагнації. До неї звертаються, коли виникає потреба згуртувати націю на спільну працю чи боротьбу, для посилення зовнішнього впливу та вирішення внутрішніх проблем на кшталт реформування державної соціальної доктрини чи системи освіти. Без усвідомлення національної самототожності надзвичайно складно формувати й підтримувати управління національною державою, якими є переважна більшість у світі. Однак набагато складнішим є завдання формувати уявлення про національну ідентичність та виховувати її у своїх громадян для держав федеративного чи багатонаціонального складу, якою є США. Проблема ускладнюється порівняно коротким хронологічним проміжком, упродовж якого мешканці північноамериканського континенту мали сформувати нову державу на уламках британської колонії. Расове розмаїття й етнічна конфронтації повинні були поступитися новій доктрині «Америка для всіх». Еволюція тлумачення ідентичності поступово замінюється соціально-економічними й політичними течіями й настроями, відсуваючи расові й етнічні ознаки на другий план. Однак колишні й теперішні політики, державні діячі, лідери думок завжди розуміли значущість національної ідентичності для національної безпеки, тому вона ніколи не зникла з порядку денного публічних дискусій. Саме поняття американської національної ідентичності упродовж історичного поступу видозмінювалося, наповнювалося новими смислами, зазнавало критики й маргіналізації, у такий спосіб кристалізуючись та завжди перебуваючи у мейнстрімі життя багатозататної спільноти.

Основні ідеї стосовно природи ідентичності, її соціальної детермінації та еволюції заклав Дж.Мід на початку ХХ ст., пізніше у проблематику ідентичності заглибився Е.Еріксон, якого і вважають засновником учення про ідентичність. Поняття самототожності розглядалася у працях Г.Теджфела, Дж.Тернера, В.Л.Зливкова, Ю.Хабермаса та інших дослідників.

Проблему розвитку й збереження національної ідентичності досліджували вітчизняні вчені Т. Бевз, І. Бех, В. Євтух, В. Кремень, Г. Філіпчук та зарубіжні науковці: Монсеррат Гібернау, Роджерс Брубейкер, Ентоні Сміт. Не втрачає своєї значущості ця проблема і для дослідників нашого часу.

Широке коло дослідників апелювали до дослідження національної ідентичності, зокрема, через її багатогранність. Так, вона охоплює етнічну (антропологічний, релігійний, обрядовий складники), соціальну (спільнота із співгромадянами, співмешканцями, членами сім'ї), професійну (спільність фаху, лексикону, покликання, місця й умов праці, службові стосунки), мовну (комунікація за допомогою мови як засобу самовираження й пізнання) тощо. Усвідомлення й експлікація тотожності з певною національною самістю сприяє формуванню групової солідарності. Лише нації з добре розвинутою національною ідентичністю спроможні захистити себе від агресії. Виміром сформованої національної ідентичності можна слугувати національна свідомість особи, яка репрезентується через розуміння потреб, інтересів, ціннісних орієнтацій, стереотипів, почуттів, емпатії, настроїв, звичаїв, традицій членів цієї спільноти та засвоєння їх як своїх власних.

Крім усвідомлення своєї приналежності до нації та набуття тотожних національних рис, національна ідентичність, з іншого боку, передбачає розуміння інакшості, відмінності від інших національних ідентичностей. Для цього варто розрізняти критерії, що формують ідентифікувальну матрицю: «національна ідентичність є усвідомленням людиною власної належності до певної національної групи, яка має свою назву, власну історичну територію, спільні міфи, історичну пам'ять, спільну масову громадську культуру, свою мову, спільну економіку, однакові для всіх юридичні права та обов'язки» [40, с. 314].

Формування політичної нації, громадянські рухи значно посилюються в умовах глобалізаційних зрушень, розмивання географічних та психологічних кордонів. Це спричинює девальвацію цінностей та формування нових еліт, які не завжди задовольняють національні інтереси. Саме тому проблема національної ідентичності набуває особливої ваги, коли трансформується цивілізаційний базис, настає моральна дезорієнтація та психологічна розгубленість.

Актуальність обраної теми магістерського дослідження зумовлена потребою національної самоідентифікації в глобалізованому світі із суспільствами, де стираються межі національної своєрідності та втрачається неповторність самототожності особистості. Винятковість особистості на тлі «іншого» та схожість, подібність до спільноти за національним чинником виконує функцію індивідуалізації та водночас формує відчуття приналежності, що є надзвичайно важливим у такий історичний період, коли зовнішня агресія, тероризм, імперські вияви засвідчують крихкість, ілюзорність, нестабільність системи цінностей. Політичний дискурс з огляду на всеохопність аудиторії та популяризацією сучасними ЗМІ слугує майданчиком формування й декларування національної ідентичності. Політичний естаблішмент США користується найрізноманітнішими інструментами створення й розповсюдження політичного дискурсу, де американська національна ідентичність є суб'єктною та еволюційною.

Мета магістерської роботи – встановити особливості мовного вираження американської національної ідентичності в політичному дискурсі сьогодення.

Для досягнення поставленої мети потрібно виконати низку **завдань**:

- узагальнити теоретичні положення про національну ідентичність і політичний дискурс;
- окреслити зміст ключових понять та їх тлумачення у роботі;
- визначити специфіку омовлення ідентичності в дискурсі;
- виявити роль національної ідентичності в американській культурі;
- схарактеризувати складники американської національної ідентичності в політичному дискурсі.

Об'єктом дослідження є американська національна ідентичність.

Предметом розгляду слугують мовні особливості представлення американської національної ідентичності в сучасному політичному дискурсі.

Упродовж виконання завдань дослідження було використано комплексну **методику**, релевантну парадигмі політичного дискурсу та його вербальній репрезентації. Залучені *методи* сприяли покроковому розкриттю проблеми, а саме: *метод узагальнення теоретичних джерел* (для встановлення базових засад

дослідження у галузі дискурсології та лінгвістичної проблеми ідентичності); *метод лінгвістичного спостереження* (для виявлення мовних ознак ідентичності в дискурсі); *метод концептуального аналізу* (для виявлення концептів та їх лексичної репрезентації); *лінгвокультурологічний аналіз* (для встановлення вербалізованих ознак культурних цінностей, національних символів, традицій).

Теоретичне значення магістерської роботи визначається поглибленням розуміння дискурсу як інституціонального ідіолекту, що не тільки обслуговує сферу певної активності людини, але й створює та ретранслює ключові поняття людського існування в розвинутому соціумі. Політичний дискурс як середовище формування й популяризації національної ідентичності послугується відповідними мовними одиницями, що репрезентує зв'язок мови й мислення, нації та мови, мовлення й самовираження в ньому.

Результати роботи мають **практичне застосування**, зокрема, стануть у пригоді для проведення занять у ЗВО з освітніх компонентів, що передбачають аналіз функціонування мовних одиниць у різних типах дискурсу, а також для написання бакалаврських і магістерських досліджень, для підготовки доповідей на наукових форумах та написання тез.

Структура роботи. Магістерська кваліфікаційна праця складається зі стандартних структурних частин: вступу, двох розділів із висновками до кожного з них, висновків, списку використаних джерел.

Апробація магістерської роботи. Апробацію дослідження здійснено у доповіді на звітній конференції студентів і магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету за результатами наукової роботи у 2024 році та опубліковано у збірнику її матеріалів: **Кашук А.** «Політкоректність як складник політичного дискурсу». Збірник наукових праць студентів та магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. [Електронний ресурс]. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2025. Вип. 19. 165 с. С. 7–9. URL: <https://science.kpnu.edu.ua/naukovi-pratsi-studentiv/>

ВИСНОВКИ

Відчуття людиною належності до певної нації складає основу розуміння національної ідентичності. Кожного індивіда здавна цікавить, з якою спільнотою він/вона себе ототожнює. Уявлення про самість на тлі інших, об'єднаних якоюсь спільною ознакою, дозволяє визначити спільні риси, а відтак – ідентифікуватися. Зважаючи на широкий спектр спільнот, до яких належить сучасна людина залежно від різних критеріїв приналежності у різному часопросторі, національна ідентичність характеризується наявністю спільної національної ознаки.

Процес становлення національної ідентичності – безперервний, він еволюціонує разом із розвитком національної спільноти й адаптується до потреб ситуації. Однак попри те, що в останні десятиліття спостерігається тенденція до розмивання національних відмінностей, все ж зберігається система ознак, які у сукупності формують образ американця таким, яким його бачить світ.

Національна ідентичність визначається в термінах політичного дискурсу, коли вона асоціюється із приналежністю до певної соціально-етнічної спільноти, об'єднаної груповою інтеракцією в спільному державному утворенні. У дослідженні з'ясовано, що американська національна ідентичність характеризується такими ознаками: вона є носієм та інтерпретатором символів і смислів, притаманним більшості громадян і сповідуваним офіційною ідеологією; вона слугує інструментом, який використовує та яким подекуди маніпулює державний політикум задля досягнення стратегічних політичних цілей; вона є платформою, на якій створюється законодавча база, політичні гасла, громадські організації та моральні цінності.

Специфічною особливістю американської національної ідентичності є мультикультуралізм, спричинений особливостями державотворення, історичними подіями та чинною політикою США. Етнічне розмаїття, серед якого домінувальним є європейський та афро-американський складники, спричинило поєднання поведінкових моделей, цінностей, інституцій, символів, стереотипів, інших витворів праці й думки, які сьогодні притаманні американському народу та

які упродовж кількох століть передаються соціальним шляхом. Політична культура, сферою функціонування якої є політичний дискурс, охоплює суспільні концепції національної ідентичності, моделює їх та подає у вигляді національного культурного продукту. Логічний та афективний компоненти національної ідентичності найкраще виражаються у публіцистичному стилі, у якому зливаються емпіричні компоненти й риторичний потенціал мовців.

Політичний дискурс, аналізований у магістерському дослідженні, представлений промовама, виступами і дописами американських політичних діячів. Ці тексти чи скрипти публічних виступів складають комплексне уявлення про сучасну американську національну ідентичність, якій притаманна ідеологія егалітаризму та індивідуалізму, бізнесова філософія, усвідомлення ролі США як ключового актора глобалізації, власне американське ставлення до решти світу, цінність принципів нації і Конституції, багатоконфесійна і плюралістична релігійна культура.

Вербальними маркерами американської національної ідентичності є омовлені ключові поняття («нація», «американська мрія», «демократія», «свобода», «мультикультуралізм» тощо), алюзивні позначення історичних подій і персоналій, представлення видатних американців лексикою з позитивною семантикою, посилена увага до середнього класу як рушія національної економіки. Загалом, дослідження відображає сучасне комплексне уявлення про національну ідентичність як суспільно й етнічно сформоване, історично залежне, економічно обґрунтоване й політично укріплене явище, одним із ключових інструментів вираження якого є мовлення політичного дискурсу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрусів С. Страх перед мовою як психокомплекс сучасного українця. *Сучасність*. 1995. № 7/8. С. 147–152.
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ : Академія, 2004. 344 с.
3. Бехта І. А. Дискурс наратора в англomовній прозі : [монографія]. Київ : Грамота, 2004. 304 с.
4. Борисов О. О. Мовні засоби вираження емоційного концепту СТРАХ : лінгвокогнітивний аспект (на матеріалі сучасної англomовної художньої прози): дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Житомир, 2005. 253 с.
5. Ващук Т. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження. *Вісник Житомирського державного університету ім. Івана Франка*. 2007. № 33. С. 182–185.
6. Вовк В. Монологізм свідомості та політичне мовлення. *Політична думка*. 1995. № 2–3. С. 21–26.
7. Гайдеггер М. Гельдерлін і сутність поезії. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів : Літопис, 2001. С. 250–261.
8. Голубовська І. О., Орлова Т. В. Політичний дискурс як інструмент маніпулювання свідомістю електорату (на матеріалі інавгураційної промови Дональда Трампа 20 січня 2017 р.). *STUDIA LINGUISTICA*, 2017. Вип. 11. С. 9–28.
9. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. *Український літературний постмодерн*. Київ : Критика, 2005. 263 с.
10. Дрожжина С. Мультикультуралізм: теоретичні і практичні аспекти. *Політичний менеджмент*. 2008. №. 3. С. 96–106.
11. Євтух В. Етнічність: глосарій. Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2009. 170 с.
12. Завадська О. В. Пейоративний аспект політкоректності. *Studia Linguistic*. 2011. № 6. С. 350–356.
13. Зазуляк З. Американська ідентичність: глобальний вимір. *Політичні науки*.

2016. Вип. 2 (2). С. 19–23.

14. Заяць Н.В. Національна ідентичність як основа для розвитку політичної нації в Україні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Юриспруденція. 2022 № 56. С. 28–32.

15. Зливков В.Л. Самоідентифікація в педагогічній комунікації. Київ: Український центр політичного менеджменту, 2005. 140 с.

16. Колтунов О. Ю. Політична коректність: концептуальні основи та технологічні прийоми: автореф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2005. 22 с.

17. Кондратенко Н. Український політичний дискурс: текстуалізація реальності : монографія. Одеса : Чорномор'я, 2007. 156 с.

18. Косович О. Мова та національна ідентичність: монографія. Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В., 2019. 203 с.

19. Кривий А. Дискурсний аналіз і сучасне мовознавство. *Дискурс іноземномовної комунікації*. Львів : Видавництво Львівського національного університету імені Івана Франка, 2001. С. 158–162.

20. Кусько К. Я. Дискурс іноземномовної комунікації: концептуальні питання теорії і практики. *Дискурс іноземномовної комунікації* : колект. моногр. / під заг. ред. К. Я. Кусько. Львів : Вид-во Львів. нац. ун-ту, 2001. С. 25–48.

21. Куш Е. О. Лінгвальні засоби вираження етнічних упереджень у політичному дискурсі британських консерваторів (на матеріалі інтернет-джерел з питань імміграції) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Київ, 2009. 194 с.

22. Ладес К. В. Про пейоративну расову термінологізацію на прикладі афро-американців. *Синтаксис, семантика і прагматика мовних одиниць* : зб. наук. праць / [за заг. ред. О. М. Старикової]. Київ : НМК ВО, 1992. С. 73–77.

23. Лук'янець В. С., Кравченко О. М., Озадовська Л. В. Сучасний науковий дискурс: Оновлення методологічної культури. Київ : Принт, 2000. 304 с.

24. Лукіна Л.В. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування. *Політична культура та ідеологія*. 2021. Вип. 2. С. 75-80.

25. Лупул Т. Я. Політизація етнічності як інституційний фактор сучасного

процесу канадського націстворення: монографія. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т., 2010. 456 с.

26. Любимий Я. Ідентичність як предмет практичної філософії. Мультиверсум. Філософський альманах. 2018. Випуск 1-2. С. 3–23.

27. Максюта А.В. Імідж політика VIA політичне інтерв'ю. *Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки*. 2009. № 5. С. 417–421. ULR:

http://www.nbu.gov.ua/Portal/natural/Nvynu/filolog/2009_5/R7/Maksyuta.pdf

28. Матузкова О. П., Безпалова К.В. Когнітивний міждисциплінарний підхід до вивчення ідентичності у соціогуманітарній парадигмі. *Записки з романо-германської філології*. 2020. Вип. 2(45). С.43–50.

29. Нагорна Л. Політична мова і мовна політика: діапазон можливостей політичної лінгвістики. Київ : Світогляд, 2005. 315 с.

30. Науменко Л. П. Антропоцентрична парадигма як методологічна матриця сучасних лінгвістичних досліджень. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Філологія. 2016 № 22. С. 125–128.

31. Павленко Ю. Ідеологічний дискурс і проблема ідентичності. *Філософська думка*. 2009. № 5. С. 105–113.

32. Пасько Я. І., Сікорська І. М., Чугріна О. Р. Громадянське суспільство як універсалія міжкультурної Європи. *Міжкультурна Європа : різноманіття та соціальна єдність*: навч.-метод. посіб. Донецьк : ДонДУУ. 2014. 105 с.

33. Поліщук Н. П. Комунікативно-прагматичний аспект функціонування мовних одиниць. *Культура народів Причорномор'я*. 2001. № 24. С. 182–184.

34. Полюжин М. М. Про когнітивно-прагматичні процедури «декодування» тексту. *Актуальні проблеми романо-германської філології в Україні та Болонський процес*: матеріали міжнар. наук. конф. 2004. Чернівці : Рута, 2004. С. 237–239.

35. Рагозін М. П. Демократія від А до Я: Словник-довідник. Донецьк: Видавництво «Донбас», 2002. 203 с.

36. Святюк Ю. В. Семантика та функціонування етнономінацій у сучасній англійській мові : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Донецьк, 2005.

20 с.

37. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність [на матеріалах сучасної газетної публіцистики] : монографія / за ред. В. Різуна. Київ : Нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, 2002. 392 с.

38. Славова Л. Мовна особистість лідера у дзеркалі політичної лінгвоперсонології: США – Україна. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2012. 360 с.

39. Сміт Е. Д. Національна ідентичність. Київ: Основи, 1994.

40. Чернуха В. П. Національна ідентичність як індикатор сформованої особистості. *Національна ідентичність як проблема науки й освіти*. Київ : ІОД НАПН України, 2020. С. 307–312.

41. Четвертак Є. О. Стратегія позитивної самопрезентації американської нації у політичному дискурсі США. *Нова філологія*. Запоріжжя, 2014. № 67. С. 139–143.

42. Шимчишин М. Гарлемський ренесанс як етап творення нової афро-американської ідентичності. *Слово і Час*. 2012. № 6. С. 77–84.

43. Яворська Г. М. Прескриптивна лінгвістика як дискурс: Мова, культура, влада. Київ : Вид-во Нац. акад. наук, 2000. 288 с.

44. Adams J. *The Epic of America*. Safety Harbour, FL : Simon Publications, 2001. 444 p.

45. 'America is not a racist country': Sen. Tim Scott delivers GOP response. Politico. April 28, 2021. URL: <https://www.politico.com/news/2021/04/28/scott-rebuttal-biden-address-484949>

46. Beard H., Cerf Ch. *The Official Politically Correct Dictionary and Handbook*. N.Y. : Villard Books, 1992. 176 p.

47. Biden delivers final foreign policy speech as Gaza ceasefire talks continue. *Aljazeera*. Jan. 13, 2025. URL: <https://www.aljazeera.com/news/2025/1/13/biden-delivers-final-foreign-policy-speech-as-gaza-ceasefire-talks-continue>

48. Brittingham A. *Ancestry Cencus 2000 Brief* [Electronic resource] / A. Brattingham, G. Patricia de la Cruz. 2004. Access Mode: <http://www.census.gov/prod/2004pubs/c2kbr-35.pdf>.

49. Bush G.W. After September 11th [Electronic resource] *The History Place: Great Speeches Collection*. September 20, 2001. Access mode: <http://www.historyplace.com/speeches/gw-bush-9-11.htm>.

50. Chafe W. Beyond Beads on Strings and Branches in a Tree. *Conceptual structure, discourse and language*. Stanford, 1996. P. 49–66.

51. Cohen D. Byron Donalds spars with ABC host over questions about Harris' racial identity. *Politico*. August 4, 2024. URL: <https://www.politico.com/news/2024/08/04/byron-donalds-trump-harris-racial-identity-00172569>

52. Dijk T. A. van. On Macrostructures, Mental Models, and Other Inventions : A Brief Personal History of the Kintschvan Dijk Theory. *Discourse Comprehension: Essays in Honor of Walter Kintsch*. L. : Hillsdale, 1995. P. 383–410.

53. Dodd C. H. Dynamics of Intercultural Communication. 4th ed. Madison : Abilene Christian University, 1995. 333 p.

54. Glazer N. We Are All Multiculturalists Now. London : Cambridge University Press, 1997. 196 p.

55. Gleason P. American Identity and Americanization // Harvard Encyclopedia of American Ethnic Groups / [ed. by S. Thernstrom, A. Orlov, O. Handlin]. Harvard : Belknap Press, 1980. P. 31–58.

56. Goffman E. Frame Analysis. An Essay on the Organization of Experience. New York : Harper & Row, 1974. 148 p.

57. Goodheart E. PC or Not PC. N.Y. : Partisan Review Press Book, 2009. 224 p.

58. Hall J. A., Lindholm C. Is America Breaking Apart? Princeton, NJ : Princeton University Press, 2001. 184 p.

59. Hall S. Introduction: Who Needs “Identity”? //In S. Hall, & P. D. Gay (Eds.), *Questions of Cultural Identity*. London: Sage Publications, 1997. P. 1–17.

60. Harris Z. S. Discourse Analysis: Sample Text. *Language*. 1952. [Vol. 28, No. 4](#). P. 474–494.

61. Hodge R., Kress G. Social Semiotics. London : Polity Press, 1988. 296 p.

62. Humphrey K. H. American Presidential Speeches: A frame analysis. Master's Thesis. URL: <https://bora.uib.no/bora-xmloi/bitstream/handle/1956/9105/128410382.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

63. Joe Biden says US is facing 'existential' fight with marginalized groups 'dramatically under attack'. *The Guardian*. Aug. 01., 2025. URL: <https://www.theguardian.com/us-news/2025/aug/01/joe-biden-national-bar-association-awards-speech>

64. Johnson D. W., Johnson R. Civil Political Discourse in a Democracy: The Contribution Of Psychology. New York: The Macmillan Company, 1987. 345 p.

65. Kohn H. American Nationalism: An Interpretative Essay. N.Y. : The Macmillan Company, 1957. 272 p.

66. Kress G. Ideological Structures in Discourse. *Handbook of Discourse Analysis* / [ed. by G. Smitherman-Donaldson]. L. : Routledge, 1985. P. 178–232.

67. Latif E. A. Analysing Political Speeches: Rhetoric, Discourse and Metaphor, Metaphor and Symbol, 2016. P. 250–252.

68. Luttwak E. The Endangered American Dream: How to Stop the Unites States from Becoming a Third-World Countryland and How to Win a Geo-Economic Struggle for Industrial Supremacy. N.Y. : Simon & Schuster, 1993. 365 p.

69. Nagle S. J. What is Political Correctness Doing to the English Language. L. : Ravette Publishing, 1998. Vol. 7. P. 56–68.

70. National conservatism asserts its dominance in Trump's Washington. *The Washington Post*. September 5, 2025. URL: https://www.washingtonpost.com/politics/2025/09/05/national-conservatism-conference-schmitt/6114586c-8a85-11f0-895c-97bd39cbdc59_story.html

71. National Religious Freedom Day. US Department of State. Official Site. URL: <https://2021-2025.state.gov/office-of-the-spokesperson/releases/2025/01/national-religious-freedom-day>

72. Schwartz A. Address at F2C: Freedom to Connect Conference [Electronic resource]. *American Rhetoric: Online Speech Bank*. Access mode: <http://www.americanrhetoric.com/speeches/aaronswartzf2conference.htm>.

73. Secretary Antony J. Blinken Remarks to Employees. US Department of State. Official Site. URL: <https://2021-2025.state.gov/office-of-the-spokesperson/releases/2025/01/secretary-antony-j-blinken-remarks-to-employees>

74. Secretary Blinken Speech: The Administration's Approach to the People's Republic of China. U.S. Embassy and Consulates in Australia. URL: <https://au.usembassy.gov/secretary-blinken-speech-the-administrations-approach-to-the-peoples-republic-of-china/>

75. Sen. Elissa Slotkin says more unites Americans than divides after Trump's speech. NPR. March 5, 2025. URL: <https://www.npr.org/2025/03/04/nx-s1-5313101/slotkin-democrats-rebuttal-trump-speech-congress>

76. Speech by President von der Leyen at the Munich Security Conference 2025. An official website of the European Union. Feb. 14, 2025. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_25_516

77. Tajfel H. Human groups and social categories : Studies in Social Psychology. Cambridge University Press, 1981. 384 p.

78. Tajfel H. Social identity & intergroup relations. Psychology. Cambridge, Paris. 1982. 546 p.

79. Taylor C. The Politics of Recognition // In A. Gutmann (Ed.), *Multiculturalism and the Politics of Recognition*. Princeton: Princeton University Press, 1992. P. 25–74.

80. Transcript of Barack Obama's Victory Speech. URL: <https://www.npr.org/2008/11/05/96624326/transcript-of-barack-obamas-victory-speech>

81. US Secretary of State Antony Blinken on the Biden record in the Middle East — and what comes next. URL: <https://www.atlanticcouncil.org/commentary/transcript/us-secretary-of-state-antony-blinken-on-the-biden-record-in-the-middle-east-and-what-comes-next/>